

Budapest január. 11. 1880.

2573/1360

Vedret Salám!

Igazan igen közzanám, ism. ált. meg
jóságról. Szegény jó testvérem minden
lelétét tudósítat. Hogy beleg volt
azt tudata velem Sándor testvérem
néje, de azt nem, hogy olyan veszedelmes
belegsége volt. Mégis bántab a túri-
vágy, azért ism. mielőtt házi bizodal-
masan, mit, hogy ha meg kapod tudom
meg vállam győződve jóságról, hogy
tudatod szegény hátyám hágya lelétét.
Sajnálom sokkemből, kívánom egész mel-
gével segítenék rajta, ha hatalmam-
ban volna, de ez meg van tőlem
kagadva a távolság által. A hiányos
szemvedés mind én, és a hiányos leg
kedvesebbje a gyűjt, és olyan hosszú évek
soran szemvedés és szemvedés mindig-szaj-
sabban ívről ívre, a házi csak igazán
jól fogni egész retetésegeben.

Hogy ki híresztelte azt a rossz hírt,
hogy mi Galántára esküszünk meg,
meg befőzöttük sültben vőlt, mi,
a ki egész életén, még a szabálót
sem járhatunk ki, nemhogy utasításra
gondolhatunk volna! Leár csak augi
válna meg engede, hogy enyhébb
időbe jár órán a szabad levegőre
mehetünk, de jó fejünknek a kétszeri
elátti, nekem pedig a múltévi naggy és
sujas betegségeimköt való fin maradást
a leg érezhetőbban viseljük hátunk
naggyáig. Egész évünk bejal és gondol
telt el kélünk, egyik bejal a másikat
váltata föl, a mi mindenül érezhet
től jó fejünknek a szereji meg rami
lása, most már aljan mirtékben sújatosod
hagy a látás, naggy az alvashatási erős
a sem egészen meg legadta. Eg évben
egy belét sem alvashat semmineműlge

Képzelted kedves Dalidám, hogy hogyan
telnek napjaid Drága belegunnek! ha
jövénis hozzád látogatok, ritkán van
olyan kedély hangulatban, hogy örömet
találhassak abban. A háza test augs
szereve, a lélekis belegott. De az utca
Laudig éreke már saját bajjainkól, de
ha belé nézek, isten tudja hogy leve
papirora írve az meg. Elég jutos abból
mindenkinek!

Selkemből sajátlan, hogy te kedves
augi bajan mentek kezesül. eset, hogy
már utána vagyok! Tarsa meg isten
állandóal egittogeleket, legyen örömeleke
tek hátra leve" egész ideje!

Kézünöm testreccen inantó tam
siketü jóságokat! Istén áldjon meg
öpte beneteket. Beszéljétek rá segítség,
hogy nagyon el Szalantára lakari, elgo
nyugalamban hátra leve" napjaid, meg
erdemli ő az a sorból. Sándorék meg
ezor örömet jagadják, söt orrel esik nek.
hogy nem meggen.

Köszönöm szíves tudósításodat még
 egyszer is szívesen szegény testvéreimnek
 szívesen öleljük jójéremel együtt, tartsa
 meg isken egészségét itélet még sokáig.
 Kedves tiédol üdvözlőjűk jó-
 jéremel együtt. Sígéd sokszor csókhalva
 maradok mindig szerető néni

Anna László

Ernst Lajos
 gyűjteménye

XII 265